



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Daniely Zemanové a Milošlava Výborného v právní věci žalobce: **Ing. arch. M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2013, č. j. 11 A 167/2012 - 94,

**t a k t o :**

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobci **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

**O d ů v o d n ě n í :**

[1] Žalobce se domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. Přitom žádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Usnesením ze dne 17. 5. 2013 městský soud žádost o osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce zamítl. Proti tomuto usnesení žalobce brojil kasační stížností, které ovšem Nejvyšší správní soud nevyhověl (rozsudek ze dne 18. 7. 2013, č.j. 9 As 64/2013-13). Městský soud následně usnesením uvedeným v záhlaví řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) posledně uvedené usnesení o zastavení řízení napadá kasační stížností. Namítá, že citovaným usnesením byla porušena jeho lidská práva, právní tradice, zvyklosti a základní procesní zásady. Městský soud prý stěžovateli nedal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jejich vydáním. Současně stěžovatel požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Kasační stížnost není důvodná.

[4] Soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů; přitom neshledal, že by napadené usnesení trpělo vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[5] Soud na úvod poznamenává, že netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Pokud předmět kasačního přezkumu souvisí s nezaplacením soudního poplatku, by trvání na podmínce uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost a na podmínce povinného zastoupení znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 Afs 65/2007 – 37, a ze dne 13. 9. 2007, čj. 9 As 43/2007 – 77).

[6] Soud se tak zabýval pouze žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Dle § 35 odst. 8 věty první s. ř. s. může být navrhovatel, u něhož jsou dány předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, ustanoven zástupce, jímž může být i advokát. Z důvodu zamezení řetězení problému zdejší soud neposuzoval, zda jsou u stěžovatele dány předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků. Zabýval se pouze hodnocením, zda je ustanovení zástupce nezbytně třeba k ochraně práv stěžovatele v nynějším řízení. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není. Kasační stížnost splnila v rámci daných možností předepsané náležitosti a lze z ní seznat, z jakého důvodu stěžovatel považuje napadené usnesení krajského soudu za nezákonné. Případné doplnění kasační stížnosti ustanoveným advokátem by pak nemohlo na hodnocení věci nic změnit.

[7] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Stěžovatel nezpochybňuje, že soudní poplatek nezaplatil.

[8] Jedinou kasační námitkou, která směřuje proti usnesení o zastavení řízení, je tvrzení stěžovatele, že městský soud mu nedal možnost se k věci vyjádřit. Tato námitka však není důvodná. Městský soud ve věci samé vůbec nerozhodoval, a tudíž stěžovatel nemohl být na svých právech namítaným způsobem zkrácen. Právě z důvodu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za podanou žalobu, k čemuž byl ze strany soudu opětovně vyzván, řízení dále nepokračovalo, v jeho průběhu nebylo ani nařízeno ústní jednání a soud řízení zastavil.

[9] Zbývající námitky ohledně žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a jeho návrhu na ustanovení advokáta nesměřují proti nyní přezkoumávanému usnesení. Nejvyšší správní soud se těmito námitkami zabýval v rozsudku čj. 9 As 64/2013 - 13 cit. v bodě [1] shora.

[10] Nejvyšší správní soud proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch, žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. ledna 2014

Zdeněk Kühn  
předseda senátu